quia vt dicit Aug⁹. Superbia bonis opibus inſidiat̃ vt pereant: ſed q̄ his tribus laqueis ſe capi pmittent ecōtrario tripliciter punient̃: vñ addit. (ignis). ſ. gehēne ad domandā duritiā auaritie. (ſulphur) pro fetore luxurie. (ſpūs procellarū) ad exufflandū puluerē glorie mundane: (ps calicis eorū). Eſa. xxiiij. c. Amara erit potio bibētibus eam. Vel p hoc q̄ttuor poſſunt notari q̄ttuor incōmoda que ſe quūtur ex pctō. Primū eſt q̄ hō in peccato nō pōt facere opus meritoriū vite eterne: Vñ dicit: (pluet ſup peccatores la.) vt illaqueent̃ ita q̄ poſſint mereri. Prouer. v. Iniquitates ſue capiūt impiū: ⁊ funibus peccatoꝝ ſuoꝝ cōſtringet̃. Secundū eſt q̄ bona q̄ ante fecerat mortificant̃. Vñ dicit. (ignis). Ioel. j. Ad te dñe clamabo: qm̄ ignis comedit ſpecioſa deſerti. ⁊ flāma ſuc. o. lig. re. Itē. ij. Ioel. quaſi ortus voluptat̃ terra coraꝫ eo. i. anteq̄ꝫ intraret pctm̄: et poſt eū. i. poſtq̄ꝫ intrauit ſolitudo deſerti. Iob. xxj. Ignis eſt vſq̄ꝫ ad cōſumationē deuorans ⁊ oīa era. geni. Terciū eſt infamia. Vñ addit: (ſulphur). Prouer. x. Memoria iuſti. cū laudibus: nomen aūt. i. fama impioꝝ putreſcet. i. putredo: ⁊ ſic fetida erit. Quartū eſt remorſio cōſcientie. Vñ dicit: (ſpūs procellarū). q̄ in cōſcientia q̄ ſibi contraria eſt quaſi tēpeſtas. Eſa. lvij. Impij quaſi mare feruēs q̄ quieſcere nō poteſt. vel (laqueos). dicit q̄ꝫtum ad conſenſum peccati. (ignis) q̄ꝫtum ad ardorē ⁊ appetitum implendi. (ſulphur) q̄ꝫtum ad manifeſtum actū. (ſpūs procellarū) q̄ꝫtum ad ipſius defenſionem.

F Nota quatuor incō moda q̄ ſe quūtur ex peccato.

Quoniam iuſtus dñs ⁊ iuſticias dilexit equitatem vidit vultus eius.

Qm̄ iuſtus dñs ⁊ iuſticias dilexit). Cōtinuo: ſupra poſuit q̄ bona dabit dñs bonis q̄ mala habebūt mali: et hec oīa faciet dñs iuſte: Vñ dicit: (quoniā iuſtus dñs eſt). ſolus p naturā (⁊ iuſticias) q̄s ipē in bonis creauit. i. ipſos iuſtos. (dilexit). Hiere. ix. Ego dñs qui facio iudiciū et iuſticiā in terra: hec enī placēt. m. ⁊ ex hoc: q̄ diligit iuſtos illuminat eos. Vñ ſequit̃. (equitatem vidit vultus eius). vel (facies). i. equitas viſa eſt in noticia eius. q. d. illis quibus innoteſcit ⁊ q̄s diligit equitatē oñdit: ⁊ q̄ vnctio docet eos de oībus. j. Iob. ij. Vel ſic: (equitatē vidit vultus eius) q̄ꝫtum ad duo pmiſſa. ſ. q̄ innoteſcit bonis ⁊ non innoteſcit malis: q̄ h̄ equitas eſt: poteſt autē totus iſte. ps. legi in pſona xp̄i in paſſiōe poſiti: vt dicat xp̄us. (In dño confido). ergo vos iudei. (q̄uo dicitis aīe. m. tranſmi. in mon.). i. ad cerimonias leg. qd̓ ſi facerem eſſem (ſicut paſſer). i. inſtabilis cōfido inq̄ꝫ in dño (qm̄ ecce pctōres). i. iudei. (intenderūt arcū). i. ſcripturā ad litteraꝫ que occidit expoſuerūt. (parauerūt ſagit. ſua. in pha.). i. traditōes ſuas: ⁊ hoc (vt ſagittēt in obſcura luna). i. in ſynagoga peccatorib⁹ plena. ſ. agitent dico. (rectos corde) faciēdo eos proſelitos. (qm̄ quē pfeciſti). i. xp̄m ſm̄ q̄ homo. (deſtruxerūt) crucifigēdo dicendo eſt eſſe leg. deſtructorē. vel (q̄ pfeciſti). i. mandata tua (deſtruxerūt) ppter traditiōes ſuas. (iuſtus aūt). i. xp̄s (quid fecit). ecce. (dñs in templo ſancto ſuo: dñs in celo ſedes eius). i. verbuꝫ in homie vel filius homis in celo. (oculi eius). i. patris. (in pauperē reſpi.). i. in xp̄m reſuſcitando. vel (in pauperes). i. in genus humanū: ppter qd̓ paſſus eſt. (⁊ palpebre eius). i. aptio ⁊ opertio celorū. i. mors xp̄i ⁊ reſurrectio q̄ fidelibus celum aperiūt: infidelibus vo claudūt h̄ inq̄ꝫ. (palpebre interrogant fi. ho.). i. probant vt aplos cetera nō mutantur.

Allegorice

Ps. xi.

Pſalmus XI

Saluū me fac). Titulus. In finē pſal. dauid p octaua. In pcedentibus pſalmis agebat̃ de pſecutionib⁹ dyaboli ⁊ antixp̄i ⁊ hereticoꝝ ⁊ de penis eorū: Unde pp̄heta vel fidelis anima videns in ſpiritu oēs iſtos hoſtes ⁊ cōſiderans penas eorū iā dictas petit vt ſaluet̃ ab his in die iudicij vt pereat mūdi vanitas ⁊ veniat promiſſa veritas. Eſt ergo ſenſus tituli. ps. i. tractatus iſte q̄ dicitur ps. q̄ monet nos ad bene operandū dirigens nos in finē eſt dauid pp̄hete loquētis hic in pſona viri iuſti factus vel habitus p octaua. i. pro die iudicij qd̓ fit octaua ⁊ quare plene determinatū eſt ſupra. in. vj. pſal. Hāc deſiderāt vt ab his malis liberemur ⁊ vt gloriā habeamus. (ſaluum me fac ⁊c.). Modus due ſunt partitiōes. Primo petit ab his liberari. Scdō oſtendit̃ xp̄s a patre miſſus cōtra mala ſeculi ibi: (ppter miſeriam). Timens ergo pp̄heta vel vir iuſtus ppter magnitudinē periculi exclamat o domine.

Saluum me fac dñe qm̄ defecit ſanctus: qm̄ diminute ſunt veritates a filijs hoim.

Saluū me fac). ideo timentē ⁊ clamanteꝫ. (qm̄ defecit ſanctus). q̄ꝫtum ad paucitatem q̄ pauci ſunt ſancti inter tot malos. (ſanctus). i. ſanguine tinctus. i. fractiles ſum⁹ ab hereticis martyres a tyrannis: odioſi a falſis xp̄ianis: mūdus ab antixp̄o. vel (defecit ſanctus). q̄ꝫtum ad opinionē quorundā q̄ dicebāt nullos eſſe ſanctos. Unde Hely. iij. Reg. xix. Dñe altaria tua ſuffoderūt ⁊ pp̄hetas. t. occi. ⁊ ego relictus ſum ſolus ⁊ dñs dixit nō: quia ego reſeruaui mihi. vij. milia viroꝝ q̄ non curuauerunt genua ſua ante baal vel ſanctus. i. xp̄s qui eſt ſanctus. i. ſanctificans ⁊ ſanctificatus: ſanctificans ſm̄ q̄ deus quia alios ſanctificat: ſanctificatus ſm̄ q̄ homo a patre. vel (ſanctus) ſpiritus q̄ vbiq̄ꝫ eſt p eſſentiā. (deficit). quo ad eſſe p gratiā: quia in paucis eſt hoc modo. Unde addit. (qm̄ diminute ſunt veritates a fi. ho.) q̄ creuit eorū falſitas vna ſola eſt veritas. i. deus cuius pticipatiōe multe ſunt veritates in hoībus ſm̄ hoc in verſu iſto notam⁹ tria humilitatē petētis ⁊ duas cauſas petitiōis hūilitatē petētis cū dicit: (ſaluū me fac). q. d. non poſſum ego ſaluū me facere. ps. ſpūs vadēs ⁊ nō rediēs. Oſee. xiij. Perditio tua iſrael. eſt ex te ſupple tm̄ mō ex me auxiliū. t. dñe q̄ deus es: hō enī non pōt me ſaluū facere. Vñ in pſal. frater nō redimet homo frater xp̄s nō redimet inq̄ꝫtum hō: quia inq̄ꝫtuꝫ hō frater eſt ⁊ pur⁹ hō redimet. q. d. nō. ⁊ ideo dr̄ Hiere. xvij. Maledictus q̄ confidit in hoīe. Itē mūdus nō pōt pſal. fallax equus ad ſalutē. i. mundus qui dicit̃ fallax q̄ deficit in neceſſitate: hic eſt enī baculus arūdineus cōfractus egypt⁹ cui ſi innixus fuerit hō intrabit in manū eius ⁊ perforabit eā. Eſa. xxvij. Tu ergo dñe qui ſolus potes. (ſaluum me fac) ſalute exteriori corpis ⁊ interiori anime. ſ. gratia ⁊ ſupiori. ſ. gloria. ⁊ hoc peto. (qm̄ defecit). Sanctus Mich. vij. Perijt ſanctus de terra: ⁊ hec eſt pma cauſa petitiōis. ſcꝫ defectus ſanctitatis in affectu cū effectu. Ps. corrupti ſunt ⁊ abhominabiles facti ſunt in iniqui. ſ. nō eſt qui fa. bo. nō eſt vſq̄ꝫ ad. v. bene aūt dicit. (defecit ſanctus). q̄. ſ. increpet aſperis deterreat minis cōſulat blādis inuitet pmiſſis informet exemplis inſtruat doctrinis defendat factis adiuuet moribus. Scd̓a cā eſt defectus veritat̃ in intellectu: de quo dicit. (qm̄ diminute ſūt veri. a fi. ho.) pluraliter loquit̃. vt cōprehendat triplicē veritateꝫ iuſticie: q̄ deficit p auariciā veritatē vite: que deficit p luxuriā. veritatē doctrine q̄ deficit p ſuperbiam. de hac triplici veritate Io. xvj. Cū aūt venerit ille ſpūs veritat̃ docebit vos omnē veritatē: iſte aūt veritates ſunt diminute aut penit⁹ defecerūt modo ppter abundantiā cōtrarie falſitatis: vnde Oſee. iiij. Nō eſt veritas: nō ē miſcdia: nō eſt ſcientia dei in terra veritas iuſticie miſericordia vite ſcientia doctrine Mich. iij. Principes eius in muneribus iudicabāt: ⁊ hoc eſt contra veritatem iuſticie ⁊ prophetie in pecunia diuinabant: ⁊ hoc eſt cōtra veritatem doctrine.

A Veritas triplex iuſticie que deficit p tria vicia

Vana locuti ſunt vnuſquiſq̄ꝫ ad primuꝫ ſuū labia doloſa i corde ⁊ corde locuti ſunt

Vana locuti ſunt). cōtinuo vere diminute ſunt veritates. (q̄ vana locuti ſunt) ita. q̄ vnuſq̄ſq̄ꝫ ad primū ſuū decipiendū qd̓ deterius eſt Hiere. ix. vnuſq̄ſq̄ꝫ a proximo ſuo ſe cuſtodiat ⁊ in fratre ſuo nō habebit fiduciā: q̄ omnis frater ſupplantās ſupplātabit: ⁊ oīs amicus fraudulēter incedet: ⁊ vir fratrē ſuū deridebit: ⁊ veritatē non loq̄tur: ⁊ hoc eſt pmū qd̓ ponit h̄ p qd̓ diminuit̃ veritas: vana loqui dr̄ tripliciter. (vana locuti ſunt). i. inutilia. vnde Greg. Sermo vanus vane mētis eſt nūcius. (Itē vana) id eſt ſupflua: Prouer. xiiij. Ubi plurima verba ibi freq̄nter egeſtas. Greg. Tanto dyabolus facilius animū ſupat quāto magis cōtra eū p multiloquiū pugnat. Itē (vana

B Vana loq̄ dicit̃ tripliciter.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

locuti ſunt).i.de vanis.ſ.de tempalibus Eſa.xxix. Et erit
q̄ſi phitonis de terra vox tua ⁊ de humo muſitabit elo.⁊.
E Nō ꝙ proximus dicitur multis modis. Jo.iij. Qui de terra eſt de terra loquit̄.(ad ꝓximū).i.pri
me natiuitat̄ conditiōe cōſanguinitate bn̄ficij exhibitōne
fidei idemptitate:his em̄ oibus modis dr̄ proximus. Lu.
x. Quis videt̄ tibi fuiſſe ꝓximus illi q̄ incidit in latrones
ibi Aug. nomie proximi accipit̄ ois hō. Leui.xix. Diliges
proximū tuū ſicut temetipm̄.i.omnē hoiem in q̄ntum ho
mo eſt. Secundū ꝑ quod diminuit̄ veritas eſt doloſitas.
Unde Emphatice loquēdo dicit.(labia doloſa).i.ipi exi
ſtentes.(labia doloſa).i.toti i labijs ſicut dr̄ dauus eſt ip
ſum ſcelus. Eccli.xxj. In ore fatuoꝝ cor eorum. Apoc.ix.
Ptās equoꝝ i ore eoꝝ eſt.(in corde ⁊ corde locuti ſunt)
duplici corde.i.aliud habēt in corde ⁊ aliud in ore preten
dūt. Jac.j. Uir duplex animo incōſtans eſt in oibus vijs
ſuis:verbū ex corde debet ꝓcedere:⁊ cum aliud loquunt̄
ore ⁊ aliud habent in corde cōſtat eos hr̄e duplex cor: lo
quunt̄ quidā in corde ⁊ corde vt doloſi quoꝝ cor aliud di
D Loquētiū diuerſitas cere vel facere cogitat ⁊ aliud dictat eſſe dicendū vel faci
endū. Quidā in ore ⁊ ore vt garruli: quidam corde tm̄ vt
Moy. Exo.xiiij. Et ſuſanna q̄ tacēs clamabat Dan.xiij.
Quidā corde ⁊ ore:vt p̄dicatores qui ⁊ ad laudem predi
candā ⁊ proximū excitandū.j.Cor.xiiij. Pſallā ſpū pſal
lam ⁊ mēte:ꝓrumpūt in vocē ita doloſe loquunt̄ ſed:

3 ¶ Diſperdat dominus vniuerſa labia do
loſa:⁊ linguam magniloquā.

¶ Diſperdat dn̄s vniuerſa labia doloſa) ⁊ poteſt legi in
bono vel in malo:in bono vt ſit optatiuū ſic:(diſpdat do
minus) nō ipſos:ſed doloſitatē lingue ꝑ gratiaꝫ ſm̄ illud
Prouer.xij. Uerte impios ⁊ nō erunt:vel in malo ſic:(di
ſperdat dn̄s).i.diuerſimode perdet.(labia doloſa).et eſt
p̄dictio tm̄ non optatio. Job.iiij. Fune ligabis linguam
eius.ſ.dyaboli.tales ſunt lingua dyaboli. Apoc.xvj. Cō
manducauerūt linguas ſuas p̄ dolore.(⁊ linguaꝫ magni
loquā). Lingua dicit̄ magniloqua ꝓpter duo.ſcꝫ ꝓpter ia
ctantiā ⁊ ꝓpter arrogantiā:de q̄bus ſubdit ꝑ ordinē. Qui
dixerūt ſic. Linguā noſtrā magnificabim⁹ iactando.i.nr̄a
opa ⁊ dicta laudādo.hoc em̄ eſt iactare facta vl̄ dicta ſua
laudare cōtra q̄d dicit̄ Prouer.xxvij. Laudet te alienus
⁊ nō os tuū. Un̄ de phariſeis dicit̄ Math.xxiij. Dilitant
philateria ſua ⁊ magnifi. fimbrias ſuas.non dicit deum.
(Magnificabimus).ſed (Linguā noſtrā).q̄d etiā faciūt
illi q̄ verba ſubtilia loqui conant̄:vt ſapientiores videan
tur q̄ vt dicit Hiero. Obducto ſupcilio grādia vba truti
nātes inter mulierculas de ſacris lr̄is philoſophant̄:⁊ cō
minat̄ eis dn̄s ꝑ Eſa.xxix. Confundant̄ oēs qui opant̄ li
nū plectētes ⁊ texentes ſubtilia. Sancti vo ecōtrario non
linguā ſuā:ſed deū magnificāt. Un̄ Eſa.xxiiij. In doctri
nis glorificate dn̄m.j.Regū.ij. Nolite multiplicare loqui
ſublimia. Eccli.vlti. Dn̄s dedit mihi linguā mercedē meā
in ipſa laudabo dn̄m. Job.xxxviij. Nūquid mittes fulgu
ra ⁊ ibūt ⁊ reuertētia dicēt tibi: Aſſum⁹:ibi glo. Fulgura
de nubibus exeunt:ſic mira opa ⁊ ex ſanctis p̄dicatorib⁹
oſtendunt̄:vadūt fulgura cū p̄dicatores miraculis coru
ſcant ⁊ ſupna reuerētia auditoꝝ corda tranſfigūt. reuerē
tia vo dicūt: Aſſumus.cū nō ſibi ſed dei vtutibus tribuūt
quicquid ſe fortiter egiſſe cognoſcūt. Eccl'ſ.j. Ad locū vn
de exeūt flumia reuertunt̄.(Labia nr̄a a no.ſunt)ecce ar
rogantia:q̄ ſibi attribuūt bonū q̄d habēt.q.a ſe habeant.
cōtra q̄d dr̄.j.Coꝝ.iiij. Quid habes q̄d non accepiſti ⁊c̄.
Greg. Qui bona accepta ſibi arrogāt:de bonis dei ꝯ deuꝫ
pugnāt.(Quis nr̄ dn̄s eſt).q.d.nullus.i.nihil ſcimus de
dn̄o ſile. Job.xxj. Quis eſt oipotens vt ſeruiamus ei.

4 ¶ Propter miſeriā inopum ⁊ gemitū pau
perū:nunc exurgam dicit dn̄s.

¶ Propter miſeriā inopuꝫ). Scd̄a ps cōtinuo ita dicunt
mali ⁊ h̄ maxime diuites.vn̄ ꝓuer.xxx. Diuitias ne dede
ris mihi ne forte ſatiat⁹ illiciar ad negandū.⁊ dicā q̄s eſt
dn̄s:ſ; nō paupes hoc dicūt.⁊ iō dicit:(dn̄s)pater(Pro
pter miſeriā inopū)ſupple tollēdā (⁊ gemi.pau.)hoc eſt
gentē.⁊ in h̄ tangit cām.q.meritoriā.ſ.deſideria ⁊ ſuſpiria
iuſtoꝝ de aduētu xp̄i in carnē. Eſa.lxiiij. Utinā diſrumpe
res celos ⁊ deſcēderes. Can̄.j. Oſculet̄ me oſculo oris ſui
Exo.iiij. Mitte dn̄e quē miſſurus es.⁊ dr̄ paup quaſi pa
rū habēs in opa.inops vo q̄ ſine ope amicoꝝ eſt.vl̄ pau
perē ⁊ inopē:eundē intelligat̄ pauperē.ſ.ſpū qui ſe paruꝫ
vel nihil hr̄e reputat:⁊ inopē q̄ nullū amicū habere in mū
do eſtimat.i.tpe gr̄e:de q̄.ij.Coꝝ.vj. Ecce nūc tp̄us acce
ptabile nūc exurgā a celo.⁊ in filio apparebo.q̄re non di
cit deſcendā de celo. Solutio:q2 q̄ aſcendit ⁊ eleuat̄ meli
us videt̄.vn̄ dicit.exurgam dicit dn̄s in filio dicit pater.i.
apparebo ⁊ cognoſcar ꝑ manifeſtationē viſualē q̄ fuit in
incarnatiōe filij.quomodo aūt exurget vel quid exurgēs
faciet ſubiungit.

¶ Ponā in ſalutari:fiducialiter agā in eo. 5

¶ Ponā in ſalutari).i.in xp̄o ad ſalutē humani generis.
Un̄ Eſa.lxj. Spūs dn̄i ſuper me.eo ꝙ vnxerit me. ad an.
man.mi.me.vt mederer cōtritis corde.vn̄ cū dicit̄.(Po
nā in ſalutari).ſupplendū eſt cōſolationē pauperū. Eſa.
lj. Conſolabit̄ dn̄s ſyon ⁊ cōſolabit̄ oēs ruinas eius. Id
circo aūt dicit:(ponā ⁊c̄)nūc determinat quid:ne diceret
diminute. Nō em̄ poterat ſufficienter ⁊ pfecte dicere:q̄a
vt dr̄. Joh.iij. Nō eſt datus xp̄o ſpūs ad mēſurā. ⁊ Coll.
ij. In ipſo ſunt oēs theſauri ſapiētie ⁊ ſciētie abſconditi ⁊
in eodē cap̄. In ipō inhabitat plenitudo diuinitatis cor
poraliter.fiducialiter.i.potenter verbo ⁊ facto. Luc. vlti.
Qui fuit vir propheta potens in opere ⁊ ſermone(agam
in eo).ita ꝙ nihil poterit ei reſiſtere:quia opa teſtimoniū
perhibent ei:vn̄ dicit Joh.v. Opera que dedit mihi pater
vt pficiam ea ipā opera que ego facio teſtimonium perhi
bent de me.(eloquia dn̄i ⁊c̄.)ſupra locutus eſt pater pro
mittens ſe miſſurū filium:q2 vo inter opera filij opus pre
cipuū fuit eius predicatio. Unde dicit Eſa.vj. Ad annun
ciandū miſit me.⁊ Math.j. Eamus in proximos vicos ⁊
ciuitates vt ibi predicē:ad hoc em̄ veni in o. Propheta h̄
cōmendat verba predicatiōis xp̄i:⁊ cōmendat ea primo
ab auctoritate cum dicit.

¶ Eloquia dn̄i eloquia caſta argentuꝫ igne 6
examinatū ꝓbatū terre purgatū ſeptuplū.

¶ Eloquia dn̄i).q.d.nō Ariſto.aut iuſtiniani vel alioꝝ E De cōmēdatiōe ⁊ effectu predicatōnis ac vboꝝ dei quo ad ſe.
ſed dn̄i ⁊ dicit bis.(eloquia).q2 duplex eſt xp̄i locutio in
terior ⁊ exterior.ſ.litteralis ⁊ ſpūalis. Ezech.ij. Liber erat
ſcriptus intus ⁊ foris. Secūdo commendat ea a caſtitate
cum dicit.(caſta).⁊ dicunt̄ eloquia dn̄i caſta multis mo
dis: Primo vt docent caſtitatē ſpiritualem.vnde Jac.iij.
Sapiētia que de ſurſum eſt primum quideꝫ.(pudica eſt
⁊c̄.). Itē quia nō proſtituunt̄ pro lucro tempali. Unde
Eſa.lv. Dicit xp̄us venite emite abſqꝫ argento ⁊ abſqꝫ vl
la cōmutatione vinū ⁊ lac.i.ſacrā ſcripturam que inebri
at vt vinū ⁊ nutrit vt lac cū dicit abſqꝫ argento. Excludit
queſtū cum addit abſqꝫ vlla cōmutatione excludit fauo
rem. Neutrū debet queri in p̄dicatione. Math.x. Gra
tis accepiſtis gratis date:ſola vita eterna debet inde que
ri:hoc ſignificatū fuit Gen̄.xxv. Ubi Abraam largitus eſt
munera filijs concubinarū ⁊ filio Sare dedit terram here
ditatem ſuaꝫ: Sara eſt ſacra ſcriptura:cōcubine ſunt alie
ſcientie. Item quia eſt ſine admixtōne falſitatis:vel adul
terine expoſitionis.ij.Chorinth.ij. Non ſumus ſicut plu
rimi adulterantes verbum dei. Iteꝫ quia facit animas ca
ſtas etiam corporali caſtitate. Tercia concluſio quid bo
nū eſt eius ⁊ quid pulcrum eius niſi frumentum electum
⁊ vinū germinans virgines.id eſt germinare faciens hoc
ſacri eloquij. Item quia exigitur in p̄dicatoribus caſtitas
hoc ſignificatū eſt Exod.xxviij. Ubi precipit̄ ꝙ pararent̄ Figura.
filijs Aaron tunice linee ⁊ balthei. In lino propter cādo
rem ſignificat̄ mundicia:in baltheis maceratio carnis q̄
debet eam reſtringere ne laſciuiet.vnde Luc.xij. Sint lū
bi veſtri precincti. Item cōmendat eloquia dn̄i a dulcedi
ne cū dicit.(argentū) Argentū em̄ dulciter ſonat.pſ. Dul
ciora ſuper mel ⁊ fauū.ibi dicit Glo.eloquia aperta in no
uo ⁊ in veteri teſta.dulcius ſapiūt palato fidei q̄ꝫ faucib⁹
carnis mel. Eccli.xl. Tybie ⁊ pſalteriū ſuauē faciunt me

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lodiā ⁊ ſup vtraqꝫ lingua ſuauis. Unde p̄cepit dñs moy
ſi vt faceret duas tubas argenteas quibus conuocare poſ
ſet multitudinem hec ſunt duo teſtamēta de his duobus
que p̄diximus. ſ. de nundicia p̄dicatorum ⁊ dulcedine elo
quiorum Iob. xxviij. Argentum innocens diuidet. Quar
to cōmendat a puritate cum dicit (igne examinatū) igne
ſcꝫ ſpūs. ſ. Pſ. Ignitū elo. tu. vehe. Prouer. xxx. Dis ſer
mo dñi clipeus ignitus Prouer. xxv. Aufer rubiginem de
argento ⁊ egredieť vas puriſſimum. Quinto a ſpūalitate
cum dicit (ꝓbatum terre) .i. a terrenitate. ⁊ ponit geniti
uus ꝓ ablatiuo more greco: ⁊ dr̄ (purgatuꝫ) a terra qꝛ nō
ꝓmittunt terrā ſed celum: ⁊ qꝛ docet deſpicere terram: et
qꝛ tractantes ea debēt eſſe purgati a terra. Grego. Igno
minioſum valde eſt ſub eius ſtatus ſpecie gloriam mūdi
⁊ diuitias querere in quo debet alios ad cōtemptum tem
poraliuꝫ ꝓuocare Eſa. xiij. ſuſcitabo ſup vos medos qui
argentum nō querant: nec aurum velint. Sexto a pfecta
purgatione cum dicit (purgatum ſeptuplum) .i. perfecte
Septenarius eñ numerus eſt pfectionis: vel (ſeptuplū)
.i. per ſeptiformem ſpiritum: de quo Eſaie. xj. Requieſcet
ſup eum ſpiritus dñi ſpiritus ſapientie ⁊ intellectus ⁊c̄.
vel (ſeptuplum) .i. ſeptempliciter vt intelligať ſpirituali
ter de ſermone dñi habito in monte Mathei. v. vbi ſeptē
ponit beatitudines ſeu virtutes. ſ. paupertatem manſuetu
dinem luctum miſericordiam iuſticiam mūdiciam patiē
tiam que purganť ꝑ ſuſtinētiam pſecutionis. Unde octa
ua beatitudo ſeu virtus retorqueť ad quamlibet de ſeptem
vt dicať Beati pauꝑes ſpū. ſi pſecutionem patiunť pro
pter iuſticiam: ⁊ ſic de alijs. ⁊ ita ſeptempliciter purgatur
eloquium.

7 ¶ Tu dñe ſeruabis nos: ⁊ cuſtodies nos a
generatione hac ineternum.

¶ Tu dñe ſeruabis nos) Hic oſtendit vtilitatem eloquio
rum dei. q. d. ita ſunt caſta ⁊ bona eloquia tua: ⁊ (tu dñe)
nō nosipſi (ſeruabis nos) ꝑ tua eloquia. Pſ. lex dei eius
in corde ipſius: ibi Glo. lex in corde cuſtodit a laqueo. ꝓ
uer. iiij. Ne obliuiſcaris neqꝫ declines a verbis oris mei:
nec dimittas eam ſapientiam ⁊ cuſtodiet te (ſeruabis) di
co a malo (⁊ cuſtodies) in bono ⁊ hoc neceſſe eſt: qꝛ vt di
cit Greg. Cito bonum perdiť qḋ a largiente nō cuſtodiť.
Iob. xvij. Ego ſeruaui eos in nomine tuo. ſ. a malo. Ecce
primum quos dediſti mihi cuſtodiui ⁊ nemo ex his perijt
niſi filiꝰ pditōis. Ecce ſcōm Eſa. xxj. cuſtos qui de nocte
hic ſamaritanus. id eſt cuſtos qui miſericordia motus al
ligauit vulnera ſauciati Luc. x. Unde cum dictum fuiſſet
ei Ioh. viij. Samaritanus es tu ⁊ demonium habes ſe ſa
maritanum eſſe tacendo concedēs: reliquum negauit di
cens. Ego demonium non habeo (a generatione hac) id
eſt in generatione hac mortali (ac ineternum) .i. ſemp vel
cuſtodies nos ducendo (a generatione) hac mortali (in
eternum) .i. in eternam beatitudinem. Pſ. Spiritus tuꝰ
bonus deducet me in ter. re. ꝓpter no. t. do. viu. me in eq
tate tua. Abacuc. iij. deducet victor .i. xp̄us in pſalmis ca
nentem. Sequiť.

8 ¶ In circuitu impij ambulant ſm altitudi
nem tuam: multiplicaſti filios hominum.

F Qualiter impij ⁊ peccatores in circuitu ambulant

¶ In circuitu impij ambulant) concluſio eſt p̄cedentiuꝫ
breuiter continens: quid vtriſqꝫ facit. q. d. nos cuſtodies:
(ſed impij ambulant in circuitu) id eſt in labore tempo
ralium: ſicut eñ ille qui ambulat in circuitu ſemp eſt qua
ſi in principio motus ſui ⁊ ſemp habet ad ambulandum:
ſic iſti ſemp habēt circa qḋ negocieť. pſ. Deus meus po
ne illos vt rotam: ⁊ ſicut ſti. ante fa. venti. hoc ſignificatū
eſt Iud. xvj. Qñ philiſtei cum apphendiſſent ſanſonē ſta
tim eruerūt oculos eius ⁊ clauſum in carcere molere fece
runt. ⁊ j. Reg. xxv. dixit abigail ad dauid. aīa inimicorum
tu. rotabiť. q. in impetu ⁊ circulo funde: qꝛ ſicut in funda
voluiť petra ⁊ cito ⁊ ſubito eripiť: ſic iſti voluuntur circa
tp̄alia ſua ⁊ ſubito moriunť: ſicut ille qui cogitabat intra
ſe dicēs Luce. xij. quid faciam: qꝛ nō habeo quo cōgregeꝫ
fructus meos ⁊c̄. ⁊ ſtatim ſequiť dixit illi deus: ſtulte hac
nocte repetent aīam tuā a te: ⁊ que paraſti: cuius erunt: ⁊
beatus Bern. addit ⁊ qui paraſti cuius eris. Idē iſti vol
uunť ad modū pueroꝝ q̄ rotāt ſe ⁊ circūeūdo turbāt ſe ⁊
cadūt ſubito: ita iſti ⁊ rotātes ſe ⁊ turbātes circa tp̄alia ſbi
to ruūt i pctīn Itē q̄ ambulat i circuitu nō igrediť ita iſti
nō ingrediūť intelligētiā ſacre ſcpture ſiue doctrine Gen.
xix. ſodomite circūeūtes domū Loth pcuſſi ſunt cecitate:
ita vt oſtiū inuenire nō poſſent. Loth interpťať vacās: et
hñ ſignat bonos theologos q̄ deo intendūt: quoꝝ domus
eſt ſacra ſcriptura. Pſ. In domo dei ambu. cū cōſenſu: ſꝫ
hodie poſſet dici de multis xp̄o. Ecce mr̄. t. ⁊ frēs tui foris
ſtant Math. xij. Mater xp̄i ⁊ frēs ſunt ⁊ debēt eſſe plati:
⁊ oēs curati q̄ xp̄m in mētibus ſimpliciū adhuc puulū la
ctare debēt lacte ſimplicis p̄dicatōis ſicut mater: ⁊ ei de
bent ſuſcitari ſemen ſicut frēs ſꝫ multi ex his hodie tp̄ali
bus intēti ⁊ implicati foris ſtant: qꝛ ſacrā ſcripturā intelli
gere nō pñt: aīalis hō nō pcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. j. Coꝛ.
ij. Eccli. vij. Deus creauit hoiem rectū: nūc aūt miſcuit ſe
infinitis qōnibus (ſꝫ tu dñe ſm altitudinē tuā) .i. in virtu
tibus q̄bus ad te aſcēdiť ſicut dr̄ in pſ. Ibunt de virtute
in virtutē ⁊c̄. in virtutibꝰ dico (multiplicaſti fi. ho) nō in
auro ⁊ argēto: vel vino ⁊ frumēto: ſicut illi de q̄bus dictū
eſt ſupra. A fructu frumēti ⁊c̄. vel (ſm alti. t.) .i. ſm ꝙ de
cet. t. altū (multiplicaſti fi. ho.) .ſ. bonis ſpūalibus: qꝛ ma
gnos magna decēt. Uñ Heſter. j. dr̄ ꝙ vinū abūdans ⁊ p̄
cipuū ponebať vt magnifi. re. dig. e. Et nota ꝙ eſt altitu
do diuinitatis: vñ in pſ. Nolite extollere in altū cornu. v. G Multiplex altitudo
Et eſt altitudo ꝓfunditatis ꝯſilioꝝ dei. ad Rom. xj. O al
titudo diuitiarū ſapie ⁊ ſcie dei. Item eſt altitudo ꝓſpe
ritatis humane. Pſ. ab altitudine diei timebo. Item no
bilitať de q̄ Eſa. ij. Incuruabiť in die illa altitudo viroꝝ
Item intelligētie: de qua hic in pſ. accedat hō ad cor altū
Nota etiā ꝙ triplex eſt multiplicatio. ſ. in numero in pre H Triplex multiplicatio
mio in merito. Multiplicatio in numero eſt ſm ꝓmiſſio
nē abrae Gen. xxij. Multiplicabo ſemen tuū ſicut ſtellas
celi. In p̄mio ſm altitudinē dei. ⁊ ſicut decet cū altū ⁊ mľ
tiplicatio iſta eſt: qꝛ ſupra merita dať Lu. vj. Menſuram
bonā ⁊ ꝯfertā ⁊ coagitatā ⁊ ſupefluentē dabūt in ſinū ve
ſtrū. Meritū nota tribus modis accipiť: qꝛ meritū aliqñ
notat dignitatē ſm ꝙ dr̄: ꝙ beata Maria meruit portare I Meritum triplex
dñm .i. digna fuit: nō tñ ita digna ꝙ potuiſſet ꝯqueri ſi nō
fuiſſet xp̄s natꝰ de ea. Aliqñ aūt notat plenitudinē ſancti
tatis: ita ꝙ iniuſte agereť cum illo qui meruit: ſi remanen
te illo merito nō dareť ei p̄mium. vt cū aliquis mereť re
gnum celoꝝ plenitudine virtutū ⁊ operū. ſ. ꝑ multa bo
na. Aliqñ aūt notat tm̄ rei euentū. Uñ illud in bñdictiōe
paſcalis cerei. O felix culpa q̄ tm̄ ac talē meruit hře redē
ptorē q̄ſi hñ ceſſit culpe illi vel potius culpabili illi qui tm̄
ac talē habuit redemptorē. ſ. xp̄m.

Pſalmus XII

Pſ. xij.

v Uſqꝫquo dñe) Titulus In finē pſ. dauid titu
lus patꝫ ꝑ p̄dicta. In h̄ pſ. oñdiť quātus fuerit
ardor ⁊ deſideriū antiq̄ꝝ deſiderantiū primuꝫ
xp̄i aduentū ⁊ myſtice oñdiť deſideriū modernoꝝ deſide
rantiū ſm aduentū: qḋ deſideriū q̄ habet mūdū nō amat
hic. ſ. charitas xp̄i eſt manifeſta huius pſ. q̄ dr̄ multiplici
ter. ſ. quā habuit Ephe. ij. Deus qui diues eſt miſcdia ꝓ
pter nimiā charitatē ſuā qua diligit nos cū eſſemus mor
tui pctīs ꝯuiuificauit nos ⁊ charitas quā docuit Io. xiij.
Mandatū no. do. vo. vt dili. inuicē ⁊ charitas quā dedit
Luce. xij. Ignē veni mittere in terrā. Intentōe monet ad
deſideriū eternoꝝ. Modus bipticus eſt pſ. In p̄ma pte
exprimit deſideriū antiquoꝝ patrū ꝗtum ad primū ad
uentū. In ſcd̄a in pſona cuiuſlibet fidelis petit vt illumi
neť ne capiať a laqueis dyaboli: ibi (reſpice ⁊ exaudi me
⁊c̄) Propheta ergo in pſona antiquoꝝ de dilatiōe primi
aduentus primo cōqueriť dicēs.

¶ Uſqꝫquo dñe obliuiſceris me in finem:
vſqꝫquo auertis faciem tuam a me.

¶ Uſqꝫquo obliuiſ. me domine) ⁊ fiat ibi modus (obliui.
me) nūquid (vſqꝫ in finem) id eſt, vſqꝫ ad tempora gratie

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf